

Men som et Hovedmoment for Ønskeligheden af den nævnte Tankes Gennemførelse er dog navnlig fremhævet Hensynet til de døvstummes senere Selvvirksomhed og hele Livsstilling. Den ensidige Anbringelse i Haandværk, der har været ejendommeligt for de forløbne Tidens Uddannelse, og som væsentlig har bidraget til, at de voksne døvstumme drages til Hovedstaden og de større Byer, vil formentlig kunne brydes ved, at den udskilte Del af Fredericia-Instituttet henlægges til en større Landsby eller Udkanten af en mindre, Landbrug drivende Købstad, af hygiejniske Grunde helst ved Kysten. Naar de døvstumme Børn her bleve anbragte i Plejehjem hos Landbrugere og paa den Maade vedligeholdt Forbindelsen med den Livssyssel og de Omgivelser, hvorunder de fleste af dem ere opvoksede, vil der være Sandsynlighed for, at en større Part af dem selv vil vælge Landbruget som Levevej, efter Omstændighederne i Forbindelse med de Haandværk, der staa i nær Berøring med Landbruget. Der kunde da endvidere være Haab om, at de gennem Loven om Husmandslodder kunne opnaa en selvstændigere og lykkeligere Stilling end den, der nu byder sig gennem Haandværk alene, som tilmed nu til Dags paa saa mange Maader har maattet vige Pladsen for Maskindrift.

Det er dette Hensyn, der foruden de ovennævnte har ført til Forslaget om, at den Afdeling af Fredericia-Instituttet, der udsondres til selvstændig Skole, bliver A-Afdelingen, der som tidligere nævnt rummer de bedst begavede Elever. Naar nemlig Talen er om at lægge Grundvolden for en saa indgribende Reform for de døvstumme, bør i ethvert Fald Begyndelsen gøres med de Elever, for hvis Vedkommende der vil være færrest Vanskeligheder at overvinde, og for hvem lettest Sympati og Velvillie kan vindes hos de Landbrugere, der skulle optage dem i deres Hjem.

Naar Ministeriet i Overensstemmelse hermed har valgt at foreslaa netop A-Afdelingen udskilt som en selvstændig Døvstummeskole, har man ønsket, at der deri skal ses en Tilslutning fra Ministeriets Side til den Tanke, at denne Skole en Gang flyttes bort fra Fredericia og anbringes under Vilkaar, hvor der vil være Mulighed for at realisere den ovennævnte Reform i de døvstummes Oplærelse og senere Livsstilling, en Reform, som, hvis det maatte lykkes at føre den ud i Livet, utvivlsomt vil blive af stor Betydning for de døvstumme. Men Ministeriet ser dog

en saadan Ordning kun som et Fremtidsmaal, hvis Gennemførelse endnu en Tid maa lade vente paa sig.

Økonomisk set vil den her foreslaaede Deling, saa længe begge Anstalter forblive i Fredericia, væsentlig kun medføre en større Udgift, nemlig en Forstandergage + Huslejegodtgørelse til Inspektøren for det nye Institut, der ikke kan afgive Bolig baade for en Forstander og en Inspektør. Denne Huslejegodtgørelse foreslaas fastsat til 600 Kr., idet de to nuværende Inspektører i Fredericia begge faktisk have Fribolig som for en gift, ligesom der ogsaa i Lighed hermed paa Finanslovsforslaget for Finansaaret 1904—05 er foreslaaet tillagt Inspektør Lassen ved Instituttet i Kjøbenhavn, der ikke har Fribolig, en Huslejegodtgørelse af 600 Kr.

Bortset fra disse Merudgifter vil det Budget, som er lagt for det samlede Fredericia-Institut for Finansaaret 1904—05, for dette Finansaar ogsaa kunne anvendes for det delte Institut, idet de to Forstandere fordele Udgifterne paa de forskellige Konti efter Elev- og Lærerantal. Derimod vil der selvfølgelig i kommende Finansaar være at opstille særskilt Budget for hver af Anstalterne. Det vilde imidlertid saa meget mindre være rigtigt allerede for Finansaaret 1904—05 at opstille saadanne særskilte Budgetter, som en Overgangstilstand nødvendigvis i visse Henseender maa finde Sted, idet nogle Konsekvenser af Delingen først kunne eller bør indtræde efter Skoleaarets Udgang, for ikke at bringe uforholdsmæssig Forstyrrelse i Elevernes Undervisnings Gang.

Til § 2.

Betalingen for Døvstummeinstitutternes Elever blev ved Fundatsen for Døvstummeinstituttet i Kjøbenhavn af 17. April 1807 § 11 fastsat til 70 Rdlr. aarlig og er efter de nugældende Regler 280 Kr. aarlig. Naar dette Beløb nu foreslaas forhøjet til 300 Kr. aarlig, er Hensigten dermed at fastsætte den Betaling, der af private eller af Kommunerne skal udredes for et døvstumt Barns Ophold og Undervisning paa et Døvstummeinstitut til den samme Størrelse som det Beløb, der ved Siden af Statstilskuddet bliver at betale for en Aandssvags Anbringelse paa en af de to Aandssvageanstalter. — Man har derhos fundet det rigtigt samtidig at træffe nye Bestemmelser angaaende de kommunale Kasser, af hvilke Kontingentet for Døvstummes Undervisning skal udredes, naar Forældrene ere ude af Stand til selv at betale. Medens Reglen